

idet det nemlig har vist sig, at Forretningerne i den Grad ere tiltagne paa Grund af den nye Lov om denne Anstalt, som har været i Virksomhed fra 1ste Januar dette Aar, at det har været aldeles umuligt at holde Udgiften indenfor Bevillingen, og derfor de ærede Herrer have lagt Mærke til dette Punkt paa Tillægsbevillingslovsforslaget, saa ville De have set, at det har været nødvendigt at overskride ikke ubetydeligt den Sum, som i forrige Aar blev anslaaet dertil. Jeg har den største Utilbøielighed til nogensinde at overskride nogen Bevilling paa Finantsloven, og det har ogsaa først været, efterat det er blevet gjort mig saa klart som muligt, at det var nødvendigt at gjøre det, dersom Forretningerne skulde gaa, at jeg har kunnet give mit Mende til en saadan Overskridelse som den, de Herrer ville se har fundet Sted. Nu har det været min Tanke, som jeg har troet Rigsdagen stadig har delt, at det var af Bigtighed, at det ikke blev Sædvane, at saadanne Bevillinger bleve overskredne, og at derfor Rigsdagen, naar det gennem et Aars Erfaring havde vist sig, at Forretningerne ikke kunde bestrides forsvarligt uden gennem en forøget Bevilling, da hellere vilde give en saadan, end den vilde ønske, at en Overskridelse igjen skulde finde Sted. Derfor er det, mine Herrer, at jeg har opført det Forslag, som findes i Finantsloven. Nu har det ærede Medlem, som navnlig førte Ordet for Mindretallet, særlig henledet Opmærksomheden paa, at det dog ikke vilde være rigtigt at gaa fuldt saa vidt, og at navnlig Thinget maatte have den samme Opmærksomhed henvendt paa denne Institution som paa alle andre Statsinstitutioner, uagtet de ikke umiddelbart afficere Balancen. Deri kan jeg være fuldkommen enig med det ærede Medlem, men jeg vil dog tillade mig at gjøre de Herrer opmærksom paa, at vi ved nærværende Leilighed ved denne Institution have, om jeg saa maa sige, indsat en Sikkerhedsventil netop i denne Henseende, fordi vi vilde forsøge, om man ikke derigennem kunde lægge et Baaend paa Forlangendet om forøget Arbeidskraft; det er denne, at en vis Fordeling af Overskudet skal finde Sted. Vi tænkte som saa — Rigsdagen vedtog det ifjor, og jeg tror, at alle Medlemmer vare enige om

Principet — at det vilde være hensigtsmæssigt, om man ogsaa gav Assistenterne en vis og det ikke ubetydeligt Andel i det aarlige Overskud; thi, sagde man, vi faae derigennem en Sikkerhed for, at der ikke antages nye Assistentter, idet deres Fortjeneste formindskes, hvergang dette er Tilfældet, og vi kunne derfor berolige os i denne Henseende, idet man neppe vil komme med Forlangende om Ansættelse af nye, uden at det er haardt nødvendigt. Det er dette, som forekommer mig at maatte være en Berørligelse i saa Henseende for Thinget, at naar Bestyrelsen forlanger et forøget Beløb netop til Assistentter, saa kan man være sikker paa, at den for det Første ikke vil begjære mere, end hvad der er nødvendigt til Forretningernes Bestridelse, og for det Andet, at den netop ikke uden særlig Anledning vil forhøje Assistentkontoen, thi der ved kommer den til for de enkelte Assistentter at formindskes det Udbytte, som erholdes af Overskudet, naar Regnskabet er opgjort. Jeg tror derfor, at dersom de Herrer have haft nogen Tvivl i den Henseende om, hvorvidt de Udgifter, der have fundet Sted iaar, have været for store, hvad jeg haaber ikke er Tilfældet, saa vilde det have været rimeligere at lægge paa en anden Konto end netop Assistentkontoen, men i ethvert Tilfælde tror jeg, at Thinget kan være overbevist om, at de Forlangender, der her ere gjorte, ere naagtigt stemmende med, hvad nu et helt Aars Erfaring har vist, at der medgaaer, naar der anvendes et meget anstrengt Arbejde; thi det tør jeg sige, at der vistnok er saa Steder, hvor der er arbeidet med en saadan Intensitet, som der iaar er arbeidet ved denne Anstalt. Det følger af sig selv, at jeg i høiere Grad maa finde det betænkeligt, at Mindretallets Forslag vedtages end Flertallets Forslag under Nr. 48, men jeg vilde jo helst undgaa dem begge to. Hvad Forslaget under Nr. 49 angaar, da har det ærede Medlem for Biele Amts 2den Valgkreds (Berg) ment, at det kunde være rigtigt, at man ikke behøvede dette Leiemaal af det Lokale, som er nødvendigt for Forretningernes Forelse, men at man kunde lade sig nøie med Entekassens Leilighed. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har undersøgt